

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 261

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 aprilie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215 ¹ alin. (6) din Codul de procedură penală	2–7
	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
245.	— Decizie privind reglementarea serviciului de amator	8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 17**

din 17 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dragoș George Bîlteanu în Dosarul nr. 7.234/2015 (4.183/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.956D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de domnul avocat Dragomir Gheorghe, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care învederează Curții că pe rolul acesteia se află Dosarul nr. 241D/2016, care are termen de pronunțare data de 17 ianuarie 2017. Arată că în dosarul menționat excepția de neconstituționalitate are același obiect ca și în Dosarul nr. 2.956D/2016, fiind ridicată de același autor. În aceste condiții, solicită instanței de contencios constituțional conexarea celor două dosare, aflate pe rolul Curții Constituționale.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de conexare, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. Arată că acest articol trebuie interpretat în sensul că pot fi conexe două sau mai multe cauze în măsura în care acestea se află pe rolul instanței de contencios constituțional în același stadiu procesual. Or cauza la care se face referire este rămasă deja în pronunțare, astfel că nu ne aflăm în prezența a două cauze aflate pe rolul instanței de contencios constituțional, în stadiul dezbaterilor publice.

5. Curtea respinge cererea de conexare a celor două dosare și acordă cuvântul, pe fond, avocatului autorului excepției.

6. Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia. În ceea ce privește dispozițiile art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală, apreciază că acestea sunt neconstituționale deoarece durata maximă a controlului judiciar este stabilită de legiuitor doar prin raportare la gravitatea infracțiunii reținute. În susținerea acestor argumente invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 15 decembrie 2016, pronunțată în Cauza *Ignatov împotriva Ucrainei*. Referitor la dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală, apreciază că și acestea sunt neconstituționale. În acest sens, face referire la Decizia nr. 25 din 2 iunie 2008 pentru examinarea recursului în interesul

legii, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus admiterea sau respingerea propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive va fi soluționat întotdeauna înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate. Apreciază că dispozițiile de lege sunt neconstituționale deoarece nu reglementează un termen în care trebuie soluționată plângerea împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, ajungându-se la situația în care aceasta este soluționată după expirarea termenului pentru care măsura a fost dispusă.

7. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că neconstituționalitatea dispozițiilor art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală a fost dedusă din compararea acestor dispoziții cu cele ale art. 236 alin. (4) din același act normativ referitor la durata maximă reglementată de legiuitor în cazul arestului preventiv dispus în cursul urmăririi penale. În continuare, arată că neconstituționalitatea unui text de lege nu poate fi dedusă din compararea unor instituții diferite, chiar dacă toate instituțiile respective se referă la măsuri preventive. Măsura controlului judiciar este măsura preventivă cel mai puțin intruzivă prevăzută de Codul de procedură penală. Reglementarea unei durate diferite a măsurilor preventive, în cursul urmăririi penale, este justificată de situațiile diferite în care se regăsesc inculpații în cazul aplicării celor două instituții, a arestului preventiv/la domiciliu comparativ cu controlul judiciar. De altfel, art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală a fost introdus ca urmare a sancționării, de către Curtea Constituțională, a dispoziției din Codul de procedură penală care nu prevedea termenul și durata maximă pentru care măsura preventivă a controlului judiciar putea fi luată, tocmai pentru a da eficiență celor statuate de instanța de contencios constituțional. Durata maximă a controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, nu poate fi considerată ca neproportională, având în vedere că aceste măsuri trebuie să asigure scopul pentru care sunt luate, și care, de altfel, este prevăzută de lege. Așa fiind, apreciază că durata maximă a controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, este proporțională cu scopul urmărit și cu restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți ale persoanei față de care această măsură este luată. Referitor la invocarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului, apreciază că aceasta este lipsită de relevanță, fiind o decizie de speță care sancționează o modalitate de apreciere a acestei măsuri într-o situație particulară. În continuare, arată că este eronată susținerea autorului excepției în sensul că legiuitorul a avut în vedere, la stabilirea duratei maxime a controlului judiciar, exclusiv gravitatea infracțiunii. În acest sens, învederează că măsura controlului judiciar se ia potrivit art. 211 din Codul de procedură penală, care face referire și la art. 202 din același act normativ, acesta prevăzând scopul ce trebuie asigurat prin luarea măsurii controlului judiciar. Așadar, situațiile sunt expres și limitativ prevăzute de lege, ele nu sunt stabilite, exclusiv, din punctul de vedere al gravității faptei, ci avându-se în vedere mai multe criterii generale sau speciale. Maniera în care ele se reflectă în încheierile instanțelor de judecată nu reprezintă o problemă de

neconstituționalitate. În ceea ce privește dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală, arată că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25 din 2 iunie 2008 vizează exclusiv soluționarea unei căi de atac în cazul măsurii preventive a arestului preventiv. Arată că problema reglementării unui termen de soluționare a contestației împotriva ordonanței procurorului prin care a fost luată sau prelungită măsura controlului judiciar a fost analizată de instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, paragrafele 27—30, Curtea respingând excepția, ca neîntemeiată. Apreciază că aspectele care țin de interpretarea și aplicarea acestor dispoziții de lege într-un caz concret nu pot atrage neconstituționalitatea lor, fiind vorba de o manieră de interpretare și aplicare particulară. Având în vedere aceste aspecte, apreciază că se impune respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură penală.

8. Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției arată că durata maximă a controlului judiciar este prevăzută de art. 215 alin. (6) din Codul de procedură penală exclusiv pentru considerente ce țin de gravitatea faptelor reținute în sarcina inculpatului. Din perspectiva proporționalității, apreciază că măsura controlului judiciar nu asigură scopul urmărit, în condițiile în care autorul excepției a fost supus, succesiv, măsurilor preventive ale arestului preventiv și controlului judiciar. Astfel, în condițiile în care măsura arestului preventiv, în cazul autorului excepției, în cursul urmăririi penale, a depășit durata de 180 de zile prevăzută de Legea fundamentală, măsura controlului judiciar luată ulterior este respectată de acesta în mod voluntar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 11 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.234/2/2015 (4.183/2015), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dragoș George Bîlteanu cu ocazia soluționării unei plângeri împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus luarea măsurii preventive a controlului judiciar față de acesta.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că, pe durata controlului judiciar, persoana supusă acestei măsuri va suporta anumite restricții care vizează *ab initio* o restrângere/afectare a drepturilor și libertăților fundamentale statuate prin dispozițiile art. 26, 41, 44, 45, 48 și 49 din Constituție. Apreciază că în anumite situații afectarea/restrângerea acestor drepturi este deosebit de drastică, astfel că trebuie analizat în ce măsură această restrângere respectă cerința proporționalității. Sub acest aspect, arată că durata totală a arestării preventive ori a măsurii preventive a arestului la domiciliu în cursul urmăririi penale este de 180 de zile, în timp ce măsura controlului judiciar poate fi dispusă în cursul urmăririi penale pe o durată de 1 sau 2 ani, potrivit distincțiilor stabilite de legiuitor prin art. 215¹ din Codul de procedură penală. Rezultă, așadar, în mod neechivoc, neconstituționalitatea dispoziției de lege criticate în raport cu prevederile art. 16 din Constituție. În continuare, arată că, spre deosebire de măsurile preventive privative de libertate, care se deduc din pedeapsa aplicată, măsura preventivă a controlului judiciar nu are niciun efect, din această perspectivă, asupra pedepsei aplicate. Totodată, apreciază că, în același timp, caracterul discriminatoriu apare ca evident și în situația în care se constată neîndeplinirea condițiilor angajării răspunderii penale, dreptul la repararea pagubei născându-se numai în cazul persoanei private nelegal de libertate nu și în cazul celei în legătură cu care a fost luată măsura controlului judiciar. Sub

aspectul proporționalității duratei totale a măsurii controlului judiciar, apreciază că termenele prevăzute de Codul de procedură penală nu respectă acest principiu.

11. În ceea ce privește dispozițiile art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală, apreciază că acestea sunt neconstituționale, deoarece nu reglementează termenul de soluționare a căii de atac împotriva măsurii preventive a controlului judiciar dispuse de procuror. Astfel se ajunge la situația în care soluționarea căii de atac intervine după încetarea măsurii controlului judiciar, ceea ce contravine exigențelor impuse de prevederile constituționale invocate.

12. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală**, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală, arată că, prin Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 211—217 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, numai sub aspectul că dau posibilitatea organelor judiciare de a dispune măsura preventivă a controlului judiciar și a controlului judiciar pe cauziune pentru perioade nelimitate. În efectuarea examenului de constituționalitate a acestor texte legale, instanța de contencios constituțional nu a identificat niciun fel de încălcări ale Constituției sub aspectul duratei maxime pentru care această măsură ar putea fi luată.

13. În continuare, reține că ingerința generată de instituția controlului judiciar vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul la libertate individuală, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică, este reglementată prin lege, respectiv art. 211—215 din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul urmăririi penale și al judecății, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept.

14. Având în vedere că măsura supusă analizei are caracterul cel mai puțin intruziv dintre toate măsurile preventive ce se pot dispune în conformitate cu Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nu poate fi apreciată ca „discriminatorie” durata maximă pe care această măsură poate fi luată prin comparație cu durata maximă reglementată în materia arestării preventive sau a arestului la domiciliu, necontravenind niciunei norme din Legea fundamentală.

15. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală, sub aspectul nereglementării termenului de soluționare a plângerii anterior ajungerii la termen a măsurii preventive dispuse de procuror, instanța de judecată apreciază că nu poate fi identificată nicio încălcare a prevederilor constituționale invocate. Pe de altă parte, se apreciază că o astfel de critică excedează competențelor Curții Constituționale, deoarece instanța de contencios constituțional, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că legea recunoaște procurorului competența de a lua măsura preventivă a controlului judiciar, precum și de a dispune prelungirea acesteia, luând în considerare rolul constituțional al Ministerului Public în ce privește apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor. În condițiile art. 213 alin. (1) și ale art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, atât luarea măsurii, cât și

prelungirea acesteia pot fi supuse controlului judecătorului de drepturi și libertăți, prin formularea unei plângeri împotriva ordonanței prin care au fost dispuse. În cadrul acestei proceduri inculpatul este citat, asistența sa juridică este obligatorie, iar instanța este obligată să îl asculte atunci când este prezent, în acest fel asigurându-se atât accesul la justiție, cât și caracterul echitabil al procedurii.

18. De asemenea, susține că, prin reglementarea duratei maxime a controlului judiciar, legiuitorul asigură proporționalitatea între ingerința pe care măsura preventivă o determină în exercițiul unor drepturi și libertăți fundamentale (libertatea individuală, dreptul la muncă, dreptul de proprietate, libertatea economică) și scopul urmărit prin aceasta, respectiv desfășurarea în bune condiții a instrucției penale. De asemenea, apreciază că măsura este necesară într-o societate democratică și se aplică nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fiind conformă art. 53 din Constituție, iar ingerința în drepturile fundamentale invocate de autorul excepției, constituțională.

19. În ce privește criticile aduse dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală, apreciază că între momentul expirării duratei inițiale a măsurii controlului judiciar și cel al soluționării plângerii formulate împotriva ordonanței de prelungire a măsurii, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți consecutiv controlului judiciar își are temeiul în lege și decurge din efectul imediat al ordonanței procurorului. Pe de altă parte, întrucât legiuitorul recunoaște procurorului competența de a lua și de a prelungi măsura preventivă a controlului judiciar, iar inculpatului, dreptul de a contesta măsura la judecătorul de drepturi și libertăți, nu se poate susține că art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală aduce atingere prevederilor art. 53 din Constituție.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Încheierea din 11 februarie 2016, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215¹ din Codul de procedură penală. Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a întregului articol 215¹ din Codul de procedură penală, Curtea constată că autorul acesteia a indicat, în cadrul notelor scrise, ca obiect al excepției, dispozițiile art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală. De altfel, din întreaga motivare a excepției de neconstituționalitate reiese că autorul acesteia critică durata maximă pentru care măsura preventivă a controlului judiciar poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, reglementată de alineatul precitat. Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (2) și ale art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 213 alin. (2): „*Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului.*”;

— Art. 215¹ alin. (6): „*În cursul urmăririi penale, durata măsurii controlului judiciar nu poate să depășească un an, dacă pedeapsa prevăzută de lege este amendă sau închisoarea de cel mult 5 ani, respectiv 2 ani, dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 5 ani.*”

23. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 referitor la universalitate, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 48 referitor la familie, art. 49 referitor la protecția copiilor și a tinerilor și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, prin Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, dintr-o perspectivă similară, a respins excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a apreciat că se impune o interpretare sistematică a dispozițiilor procesual penale ale art. 215¹ alin. (5) coroborate cu cele ale art. 213 alin. (1), (3), (6) și (7) din Codul de procedură penală. Astfel, interpretând sistematic dispozițiile procesual penale mai sus arătate, Curtea a constatat că reglementarea, în cuprinsul alineatului subsecvent celui cu privire la termenul de decădere, de 48 de ore, prevăzut pentru formularea plângerii împotriva măsurii procurorului de prelungire a controlului judiciar, din cuprinsul art. 213 din Codul de procedură penală, a obligației judecătorului de drepturi și libertăți sesizat de a stabili, în camera de consiliu, termenul de soluționare a plângerii promovate conform art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală echivalează cu impunerea cerinței stabilirii cu celeritate a acestui termen. Curtea a reținut că termenul scurt în care este introdusă plângerea impune judecătorului cauzei fixarea unui termen similar pentru judecarea acesteia [a se vedea *mutatis mutandis* termenul de recurs, de 48 de ore de la pronunțarea hotărârii, prevăzut la art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale]. Prin urmare, Curtea a reținut că, din ansamblul reglementării analizate, se deduce obligația judecătorului de drepturi și libertăți de a stabili, în vederea analizei plângerii promovate împotriva ordonanței procurorului de prelungire a măsurii controlului judiciar, un termen cât mai scurt, de natură a asigura soluționarea acesteia în mod eficient. Curtea a reținut, totodată, că orice cale de atac trebuie să fie eficientă, cerință constituțională ce se impune a fi garantată și prin fixarea termenelor în cursul procesului penal. Așa fiind, legiuitorul are obligația pozitivă de a asigura un cadru legislativ apt de a permite judecătorului cauzei să se pronunțe asupra plângerii formulate, conform art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, la un moment temporal cât mai apropiat de cel al dispunerii prelungirii măsurii controlului judiciar.

25. Referitor la acest aspect, Curtea apreciază că, interpretând dispozițiile procesual penale anterior menționate și aplicând principiile constituționale și convenționale în materie, a evidențiat, într-adevăr, reperatele unui comportament constituțional pe care toate instanțele judecătorești nu numai că ar trebui să și-l însușească, ci ar fi trebuit să îl aplice în cauzele deduse judecării.

26. Cu toate acestea, Curtea observă că în practică se manifestă o nesocotire a principiilor constituționale și

convenționale aplicabile în materie, în sensul că soluționarea plângerii împotriva luării măsurii preventive a controlului judiciar sau a prelungirii acestei măsuri se realizează, deseori, după ce măsura dispusă sau prelungirea acesteia a expirat sau la un termen îndepărtat față de momentul luării/prelungirii acestei măsuri. În acest sens, Curtea constată că pe rolul său au fost înregistrate mai multe sesizări ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, criticile formulate vizând tocmai acest aspect. În acest context, Curtea reține că, prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, și Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, a considerat că repetatele sesizări de neconstituționalitate se constituie într-un element de noutate sub aspectul evaluării stării de constituționalitate a dispozițiilor criticate, element de care instanța de contencios constituțional trebuie să țină seama.

27. Totodată, Curtea reține jurisprudența sa în sensul că deturmarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări. În acest caz, Curtea a considerat că are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției (în acest sens, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, precitată, și Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 30).

28. Având în vedere aceste aspecte, Curtea observă că măsura preventivă a controlului judiciar poate fi dispusă, potrivit art. 211 din Codul de procedură penală, de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, de judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de instanța de judecată, în cursul judecății, în ultimele două cazuri pronunțându-se o încheiere judecătorească.

29. Curtea reține că, prin Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, paragraful 20, analizând, din punct de vedere constituțional, natura măsurilor preventive, a constatat că acestea constituie ingerințe în dreptul fundamental al libertății individuale, prevăzut de art. 23 din Constituție. Totodată, Curtea a statuat că măsura controlului judiciar reprezintă, de asemenea, o măsură intruzivă ce poate afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale, respectiv libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică, reglementate la art. 25, 26, 39, 41 și, respectiv, 45 din Constituție.

30. În continuare, Curtea constată că solicitarea adresată instanței judecătorești de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar este calificată de legiuitor, în denumirile marginale ale art. 204, 205, 206 și 213 din Codul de procedură penală, drept „cale de atac”, în cuprinsul art. 204, 205 și 206 din același act normativ drept „contestație”, iar în cuprinsul art. 213 din același act normativ, drept „plângere”. Curtea apreciază că, independent de denumirea adoptată de către legiuitor, solicitarea adresată instanței judecătorești de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar reprezintă o modalitate de acces la justiție prin care persoana în cauză, ale cărei drepturi constituționale au fost restrânse, își exercită dreptul de a se adresa unei instanțe naționale competente să examineze pretențiile sale. Chiar dacă solicitarea adresată instanței judecătorești de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar ar fi calificată ca o cale de atac,

Curtea reține că instanța de contencios constituțional a statuat că exercitarea căilor de atac reprezintă o fațetă a accesului liber la justiție (Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, paragraful 22), astfel încât garanțiile specifice accesului liber la justiție se răsfrâng inclusiv asupra reglementărilor ce privesc căile de atac.

31. În acest context, Curtea reține că una dintre garanțiile liberului acces la justiție este efectivitatea acestuia, instanța de contencios constituțional statuând că statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare (Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012). De asemenea, Curtea a statuat că, în reglementarea exercitării accesului la justiție, legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând de natura și de exigențele administrării justiției, fără însă ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate (Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008).

32. Curtea apreciază că în analiza efectivității accesului liber la justiție trebuie analizate mai multe aspecte de ordin procedural și substanțial ce țin de reglementarea introducerii cererii în fața instanței de judecată, de posibilitatea instanței de judecată de a examina în mod efectiv ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, precum și aspecte ce afectează efectivitatea accesului liber la justiție ca, de exemplu, termenul de pronunțare asupra chestiunilor supuse analizei instanței de judecată sau chestiunile referitoare la efectele pe care hotărârea pronunțată le produce.

33. În ceea ce privește prima chestiune, Curtea reține că legiuitorul a reglementat posibilitatea contestării luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar dispuse prin ordonanță a procurorului, în cursul urmăririi penale, prin dispozițiile art. 213 și art. 215¹ din Codul de procedură penală, astfel că această cerință este îndeplinită. Referitor la cea de-a doua chestiune, Curtea observă că, potrivit art. 213 alin. (6) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura preventivă a controlului judiciar, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează condițiile de luare a acesteia, sau poate modifica obligațiile din conținutul controlului judiciar, și această cerință fiind îndeplinită.

34. În ceea ce privește termenul de pronunțare asupra chestiunilor supuse analizei instanței de judecată, Curtea constată că reglementarea căilor de atac împotriva luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar este diferită, în funcție de momentul procesual în care aceasta este dispusă și, implicit, de calitatea organului care o dispune.

35. Astfel, în cursul urmăririi penale, împotriva luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar prin ordonanță a procurorului se poate face, potrivit art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă, potrivit art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25 din 7 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2016, pronunțată într-un recurs în interesul legii. Totodată, Curtea reține că, tot în cursul urmăririi penale, dar în cazul în care măsura preventivă a controlului judiciar este dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți, în contextul respingerii unei propuneri de luare a măsurii arestării preventive sau a arestului la domiciliu, va deveni aplicabilă norma cu caracter general ce se regăsește la art. 204 din Codul de procedură penală, cu

denumirea marginală — Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale. Aceasta prevede că, împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. În acest context, Curtea apreciază că o deosebită importanță o are alineatul (4) al articolului 204, care prevede că *„Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare”*, stabilind, astfel, un termen cert de soluționare a contestației ce privește luarea măsurii preventive a controlului judiciar.

36. În ceea ce privește luarea măsurii preventive a controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată, în cursul judecării, Curtea remarcă că aceasta este reglementată de dispozițiile art. 214 din Codul de procedură penală, dispoziții care nu stabilesc calea de atac împotriva încheierii prin care a fost luată măsura preventivă a controlului judiciar. Cu toate acestea, similar situației anterioare, aceste dispoziții se coroborează cu cele ale art. 205 și 206 din Codul de procedură penală. Potrivit acestora, împotriva încheierii prin care se dispune măsura preventivă a controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată, în cursul judecării, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. *Curtea observă că și în acest caz contestațiile formulate de inculpat se soluționează, potrivit art. 205 alin. (4) și art. 206 alin. (5) din Codul de procedură penală, în termen de 5 zile de la înregistrare.*

37. Din analiza tuturor situațiilor expuse anterior rezultă că singurul caz în care legiuitorul nu a reglementat un termen de soluționare a căii de atac este cel al formulării unei plângeri împotriva ordonanței procurorului prin care acesta a dispus luarea/prelungirea măsurii controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, în toate celelalte cazuri legiuitorul precizând expres termenul de 5 zile de la înregistrarea contestației în care instanța judecătorească este obligată să se pronunțe. Cu alte cuvinte, atunci când măsura preventivă a controlului judiciar este luată de judecător (fie el judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată), contestația formulată de inculpat împotriva încheierii va fi soluționată în toate cazurile într-un termen de 5 zile de la înregistrare, pe când în cazurile în care măsura preventivă a controlului judiciar este luată/prelungită de către procuror, plângerea împotriva ordonanței va fi soluționată într-un termen incert, legiuitorul nereglementând în acest caz obligația instanței judecătorești de a se pronunța într-un anumit termen.

38. De altfel, Curtea reține că și doctrina relevă faptul că, față de procedura de înregistrare și soluționare a căii de atac a contestației formulate împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra unor măsuri preventive în cursul urmăririi penale, în procedura plângerii nu se prevede un termen în care procurorul trebuie să înainteze dosarul cauzei către judecătorul de drepturi și libertăți, nici vreun termen procedural în interiorul căruia trebuie soluționată plângerea.

39. În ceea ce privește chestiunile referitoare la efectele pe care hotărârea pronunțată le produce, Curtea observă că, potrivit art. 213 alin. (6) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează condițiile de luare a acesteia, sau poate modifica obligațiile din conținutul controlului judiciar. Astfel cum s-a arătat anterior, apare că legiuitorul a reglementat posibilitatea instanței de judecată de a examina în mod efectiv ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, consemnată în acest caz într-o încheiere.

40. Curtea apreciază însă că de esența măsurii preventive a controlului judiciar este aplicarea acesteia din momentul în care a fost dispusă, neputându-se suspenda aplicarea până la pronunțarea instanței de judecată. Astfel, în condițiile în care instanța de judecată constată nelegalitatea sau netemeinicia aplicării acestei măsuri preventive, după trecerea unei perioade însemnate de timp de la momentul luării/prelungirii sau chiar după expirarea măsurii, constatările instanței vor rămâne fără efect în ceea ce privește situația persoanei față de care măsura preventivă a controlului judiciar a fost luată/prelungită.

41. Aceasta rezultă și din faptul că, în ansamblul măsurilor preventive, dreptul la repararea pagubei este recunoscut de legiuitor doar în cazul privării nelegale de libertate, potrivit art. 539 din Codul de procedură penală, care se circumscrie doar măsurilor preventive ale arestului preventiv și arestului la domiciliu, iar nu și măsurii preventive a controlului judiciar. Totodată, un alt argument în acest sens este faptul că doar durata măsurilor preventive privative de libertate, a internării medicale și internării într-o instituție de specialitate în vederea efectuării expertizei psihiatrice se deduc din durata pedepsei, potrivit art. 184 alin. (28), art. 393 alin. (2), art. 399 alin. (9), art. 404 alin. (4) lit. a), art. 422 și art. 424 alin. (3).

42. Or, Curtea constată că efectivitatea accesului la justiție nu se caracterizează doar prin posibilitatea instanței de judecată de a examina ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, ci și prin faptul că soluția pronunțată determină înlăturarea încălcării denunțate și a consecințelor sale pentru titularul dreptului încălcat.

43. În acest context, Curtea reține că, prin Hotărârea din 5 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Çonka împotriva Belgiei*, paragraful 79, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul la un recurs efectiv impune ca recursul să fie de natură a împiedica executarea unor măsuri contrare dispozițiilor Convenției și ale căror consecințe apar ca „potențial ireversibile”. În consecință, art. 13 se opune ca asemenea măsuri luate de autoritățile naționale și contestate de reclamant să fie executate chiar înainte de a se cunoaște soluția examinării compatibilității lor cu dispozițiile Convenției. În același sens, instanța de contencios constituțional a statuat că caracterul efectiv al unei căi de atac impune ca aceasta să fie de natură a împiedica executarea unor măsuri contrare dispozițiilor Convenției și ale căror consecințe apar ca potențial ireversibile (Decizia nr. 694 din 20 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 14 iunie 2010).

44. Așa fiind, Curtea constată că, în cazul luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar dispuse de către procuror, nereglementarea de către legiuitor a unui termen cert și imperativ în cadrul căruia plângerea trebuie soluționată determină lăsarea la aprecierea subiectivă a judecătorului stabilirea acestuia. Or, marja mare de apreciere lăsată instanțelor de judecată ce se manifestă în stabilirea unor termene care se împlinesc după ce măsura dispusă/prelungirea acesteia a expirat sau la un termen îndepărtat față de momentul luării/prelungirii măsurii, termene ce pot ajunge la luni de zile, este de natură a lipsi de efectivitate această cale de atac.

45. Curtea constată că, prin modul cum a înțeles să reglementeze soluționarea plângerii împotriva luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar, legiuitorul a introdus un element de incertitudine, de natură să pună în discuție însăși efectivitatea acestei căi de atac. În acest context, devin incidente cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat că nu poate fi considerată ca fiind o cale de recurs efectivă aceea care nu este condiționată de niciun termen clar definit și, respectiv, creează o incertitudine (Decizia din 17 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Williams împotriva Regatului Unit*).

46. Pentru aceste argumente, Curtea constată că dispoziția de lege criticată, prin faptul că nu prevede un termen cert de

soluționare a plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat/prelungit măsura preventivă a controlului judiciar determină ca această cale de atac să nu poată fi exercitată efectiv, încalcându-se dispozițiile art. 21 din Constituție.

47. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale doar în măsura în care soluționarea plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 204 alin. (4) din Codul de procedură penală.

48. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea reglementează durata maximă a măsurii controlului judiciar dispusă în cursul urmăririi penale, respectiv un an sau doi ani, în funcție de pedeapsa prevăzută pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului. Referitor la critica potrivit căreia termenul maxim pentru care măsura preventivă a controlului judiciar poate fi dispusă nu respectă principiul proporționalității, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Proporționalitatea duratei măsurii preventive a controlului judiciar se analizează din două perspective. Astfel, având în vedere caracteristicile acestei măsuri preventive, Curtea constată existența unei proporționalități obiective ce se circumscrie stabilirii de către legiuitor a termenului maxim pentru care măsura poate fi dispusă și de o proporționalitate subiectivă ce se circumscrie situației de fapt și de drept în care inculpatul se găsește la momentul dispunerii față de acesta a măsurii preventive. Curtea apreciază că analiza proporționalității obiective ține de resortul contenciosului constituțional, pe când analiza proporționalității subiective ține de resortul instanței judecătorești chemate să se pronunțe asupra luării/prelungirii acestei măsuri.

49. În acest context, Curtea reține că legiuitorul constituant a apreciat necesară reglementarea la nivelul Legii fundamentale a duratei maxime pentru care se pot dispune, în cursul urmăririi penale, măsurile preventive privative de libertate, stabilind, în consecință, că reținerea nu poate depăși 24 de ore, iar arestarea preventivă și arestul la domiciliu (a se vedea Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 15 decembrie 2015) nu pot depăși împreună 180 de zile. Astfel, Curtea reține că, nereglementând expres, la nivel constituțional, durata maximă pentru care se poate dispune, în cursul urmăririi penale, măsura preventivă a

controlului judiciar, legiuitorul constituțional a lăsat la aprecierea legiuitorului ordinar stabilirea acesteia în cadrul reglementării măsurilor ce țin de politica penală a statului.

50. Curtea constată că durata maximă pentru care pot fi dispuse măsurile preventive privative de libertate este de 180 de zile — aproximativ 6 luni, pe când durata maximă pentru care poate fi dispusă măsura preventivă a controlului judiciar este 1 an, respectiv 2 ani. Totodată, Curtea reține că dispunerea măsurii preventive a controlului judiciar de către organele judiciare are ca scop, conform art. 211—215 din Codul de procedură penală, asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărire penală sau de la judecată, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Din această perspectivă, având în vedere scopul pentru care este dispusă măsura preventivă a controlului judiciar, precum și faptul că măsurile preventive privative de libertate au un caracter mai intruziv decât cea a controlului judiciar, Curtea apreciază că stabilirea unei durate maxime pentru care poate fi dispusă măsura preventivă a controlului judiciar de 1 an, respectiv 2 ani nu contravine principiului proporționalității.

51. De altfel, Curtea a reținut că dispunerea măsurii preventive a controlului judiciar presupune impunerea în sarcina inculpatului a unor obligații și interdicții, în vederea supravegherii conduitei acestuia de către organul judiciar. Prin art. 215 din Codul de procedură penală se instituie, *ope legis*, o serie de obligații pozitive, ce trebuie să fie dispuse cu prilejul luării măsurii controlului judiciar, fără ca acestea să poată fi cenzurate sau înlăturate, precum și o serie de obligații pozitive și negative, a căror impunere este lăsată la aprecierea organului judiciar. În acest fel, măsura controlului judiciar poate fi individualizată, în funcție de informațiile existente despre faptă și despre persoana făptuitorului, informații care permit aprecierea stării de pericol ce determină luarea măsurii (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 333 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, paragraful 14).

52. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că dispozițiile art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală, ce reglementează durata maximă a măsurii controlului judiciar dispusă în cursul urmăririi penale, sunt constituționale, necontravenind prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

53. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Dragoș George Bîlteanu în Dosarul nr. 7.234/2/2015 (4.183/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care soluționarea plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 204 alin. (4) din Codul de procedură penală.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 215¹ alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind reglementarea serviciului de amator

În temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (2) pct. 10 și 17, art. 11 alin. (1) și (7) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (3), precum și ale art. 32 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta decizie stabilește procedura privind certificarea radioamatorilor și autorizarea în serviciul de amator, precum și condițiile de utilizare a benzilor de frecvențe radio în cadrul serviciului de amator.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei decizii următorii termeni se definesc astfel:

a) *autorizație de radioamator* — act prin care se atribuie un indicativ de identificare și se acordă unei persoane cu domiciliul sau rezidența pe teritoriul României dreptul de a opera o stație de radiocomunicații în benzile de frecvențe radio atribuite serviciului de amator, în condițiile prezentei decizii;

b) *autorizație de stație repeatoare, respectiv de radiobaliză* — act prin care se acordă unei persoane dreptul de a instala, configura și administra o stație repeatoare, respectiv de radiobaliză în serviciul de amator;

c) *certificat de radioamator* — act prin care se atestă că titularul deține cunoștințele și aptitudinile necesare unui radioamator;

d) *serviciul de amator* — serviciu de radiocomunicații având ca scop autoinstruirea, intercomunicarea și investigațiile tehnice în scop personal și fără interes pecuniar;

e) *serviciul de amator prin satelit* — serviciu de amator ce utilizează radiocomunicații prin satelit.

(2) În cuprinsul prezentei decizii sunt aplicabile definițiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În funcție de titularul autorizației, stațiile de radioamator se împart în:

- a) stații individuale;
- b) stații de radioclub.

(2) Stațiile individuale aparțin persoanelor fizice. La aceste stații, pe lângă titularul autorizației, ocazional mai pot opera și alți radioamatori în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

(3) Stațiile de radioclub aparțin unor persoane juridice din România și funcționează sub conducerea unui responsabil, în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

Art. 4. — (1) Titularul autorizației de radioamator este identificat, în cadrul oricărei transmisii radio, printr-un indicativ de apel permanent, format din următoarele elemente:

- a) prefixul „YO”;

b) cifra ce indică zona în care radioamatorul sau radioclubul are domiciliul, respectiv sediul;

c) sufixul unic format dintr-un grup de una, două sau trei litere.

(2) Indicativele de apel speciale conțin unul dintre prefixele „YP”, „YQ”, „YR” urmat de orice combinație alfanumerică sau prefixul „YO” urmat de indicativul de zonă „0” sau „1” și de o combinație alfabetică.

(3) Cifra ce indică zona se atribuie după cum urmează:

a) „2” pentru județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș;

b) „3” pentru municipiul București și județul Ilfov;

c) „4” pentru județele Brăila, Constanța, Galați, Tulcea și Vrancea;

d) „5” pentru județele Alba, Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Satu Mare și Sălaj;

e) „6” pentru județele Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu;

f) „7” pentru județele Argeș, Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea;

g) „8” pentru județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui;

h) „9” pentru județele Buzău, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman.

(4) Sufixul pentru autorizațiile de radioamator conține două sau trei litere, prima literă neputând fi litera „K”.

(5) Sufixul pentru autorizațiile de radioclub conține trei litere, prima literă fiind „K”, prefixul indicativului fiind obligatoriu „YO”.

(6) Sufixul pentru autorizațiile de stații repeatoare, respectiv de radiobaliză conține una sau mai multe litere, prefixul indicativului fiind obligatoriu „YO”.

Art. 5. — (1) Atribuirea indicativelor de două litere se realizează în baza unui formular-tip.

(2) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, se atașează următoarele:

a) copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României, în cazul cetățenilor străini, după caz;

b) o fotografie color recentă tip pașaport 3 x 4 cm sau o fotografie color transmisă în format electronic cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7;

c) autorizația existentă în original.

(3) Atribuirea indicativelor se realizează în următoarele condiții cumulative:

- a) disponibilitatea indicativului solicitat cu prefixul „YO”;
- b) deținerea de către solicitant a unei autorizații de radioamator de clasa I sau a II-a.

(4) ANCOM eliberează autorizația de radioamator cu indicativ de două litere în termen de cel mult 5 zile de la depunerea într-o formă corectă și completă a documentelor solicitate la alin. (1) și (2), în condițiile îndeplinirii condițiilor cumulative prevăzute la alin. (3).

(5) Durata de valabilitate a autorizației de radioamator este de 5 ani.

Art. 6. — (1) Atribuirea de indicative speciale se realizează în baza unui formular-tip.

(2) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se atașează următoarele:

a) un memoriu justificativ privind necesitatea utilizării indicativului special solicitat, cu menționarea perioadei pentru care se intenționează utilizarea acestuia;

b) dovada organizării competiției în domeniul radioamatorismului, experimentelor științifice ce vor fi desfășurate sub egida programelor educaționale autorizate sau calendarului competițional și intenției de participare, după caz;

c) dovada existenței evenimentului sau activității comemorative, a perioadei în care se va desfășura, precum și a intenției de participare, după caz.

(3) Cererea de indicativ special și documentele solicitate potrivit alin. (2) se transmit cu minimum 30 de zile înainte de data de la care se solicită respectivul indicativ.

(4) Indicativele speciale pot fi utilizate numai în cadrul activităților pentru care au fost solicitate.

(5) Durata valabilității indicativului special nu o poate depăși pe cea menționată pentru activitatea competițională, derularea experimentelor științifice, desfășurarea evenimentului public sau activitatea comemorativă în cauză. Prin excepție și la cerere, în cazul radiocluburilor, indicativul special se poate acorda pe o perioadă de 5 ani și se utilizează cu respectarea prevederilor alin. (4).

(6) ANCOM atribuie indicativele speciale în termen de cel mult 5 zile de la depunerea într-o formă corectă și completă a documentelor solicitate la alin. (1) și (2).

Art. 7. — Indicativele de apel ale radioamatorilor se atribuie și se țin în evidență de către ANCOM.

Art. 8. — Condițiile de utilizare a benzilor de frecvențe radio în serviciul de amator sunt prevăzute în anexa la prezenta decizie.

CAPITOLUL II

Certificarea radioamatorilor

Art. 9. — (1) Certificatul de radioamator se obține pe baza unui examen care constă în probe scrise și practice.

(2) Programele de examinare pentru obținerea certificatului de radioamator sunt disponibile pe pagina de internet a ANCOM, prin referință către documentele Conferinței Administrațiilor Europene de Poștă și Telecomunicații, denumită în continuare *CEPT*.

Art. 10. — (1) Certificatele de radioamator sunt de 4 clase: clasa I, a II-a, a III-a și a IV-a.

(2) Certificatele de clasa I și a II-a sunt echivalente Certificatului de examinare armonizat pentru serviciul de amator (HAREC) stabilit în cadrul *CEPT*.

(3) Certificatul de clasa a III-a este echivalent certificatului *CEPT Novice*.

(4) Certificatul de clasa a IV-a este echivalent certificatului *CEPT Entry-Class*.

Art. 11. — (1) Examenele se organizează semestrial.

(2) În afara sesiunilor semestriale, după analizarea solicitărilor primite, ANCOM poate organiza și sesiuni suplimentare de examinare, inclusiv la domiciliu, în cazul persoanelor cu dizabilități.

Art. 12. — (1) Pentru a se înscrie la examinare, solicitantul depune un formular-tip.

(2) Formularul-tip se transmite cu cel puțin 5 zile lucrătoare înaintea datei examenului.

(3) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se atașează următoarele:

a) copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României, emis de statul român;

b) în cazul persoanei minore, copia cărții de identitate sau a certificatului de naștere, după caz, însoțită de o copie a cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României, emis de statul român părintelui, tutorelui sau întreținătorului legal, precum și de declarația acestuia, pe propria răspundere, privind acordul desfășurării și asumarea răspunderii pentru activitatea de radioamator a solicitantului minor.

(4) La examinare solicitantul prezintă, în original, actul de identitate prevăzut la alin. (3) lit. a) sau b), după caz.

(5) Pentru participarea la examenul în vederea obținerii certificatului de radioamator clasa a II-a, solicitantul trebuie să dețină autorizația de radioamator clasa a III-a.

(6) Pentru participarea la examenul în vederea obținerii certificatului de radioamator clasa a I, solicitantul trebuie să dețină autorizația de radioamator clasa a II-a.

(7) Solicitantul care nu a împlinit vârsta de 14 ani până la data participării la examen se poate înscrie numai pentru obținerea certificatului de radioamator clasa a IV-a.

Art. 13. — (1) Pentru a fi declarat „admis” la examen, candidatul trebuie să promoveze toate probele pentru clasa respectivă.

(2) Candidatul care nu a promovat toate probele poate solicita înscrierea pentru a repeta proba/probele nepromovată/nepromovate în termen de maximum 1 an de la susținerea inițială a acestora, în orice sesiune ulterioară organizată de ANCOM.

(3) Candidatul care nu reușește să promoveze probele rămase restante în termenul prevăzut la alin. (2) este declarat „respins”.

Art. 14. — (1) Pentru obținerea certificatelor de radioamator clasele I și a II-a, probele de examen și baremele de evaluare sunt următoarele:

a) electronică și radiotehnică: proba cuprinde un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai unul este corect și complet (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte;

b) protecția muncii: proba cuprinde un set de 10 întrebări (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 7 răspunsuri corecte;

c) reguli și proceduri de operare: proba cuprinde un set de 8 întrebări (probă practică); pentru promovare sunt necesare minimum 6 răspunsuri corecte;

d) reglementări interne și internaționale: proba cuprinde un set de 25 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai unul este corect și complet (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 20 de răspunsuri corecte.

(2) Pentru obținerea certificatului de radioamator clasa a III-a, probele de examen și baremele de evaluare sunt următoarele:

a) electronică și radiotehnică: proba cuprinde un set de 16 întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai unul este corect și complet (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 12 răspunsuri corecte;

b) protecția muncii: proba cuprinde un set de 10 întrebări (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 7 răspunsuri corecte;

c) reguli și proceduri de operare: proba cuprinde un set de 8 întrebări (probă practică); pentru promovare sunt necesare minimum 6 răspunsuri corecte;

d) reglementări interne și internaționale: proba cuprinde un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai unul este corect și complet (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte.

(3) Pentru obținerea certificatului de radioamator clasa a IV-a, probele de examen și baremele de evaluare sunt următoarele:

a) protecția muncii: proba cuprinde un set de 10 întrebări (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 7 răspunsuri corecte;

b) reguli și proceduri de operare: proba cuprinde un set de 8 întrebări (probă practică); pentru promovare sunt necesare minimum 6 răspunsuri corecte;

c) reglementări interne și internaționale: proba cuprinde un set de 20 de întrebări, fiecare întrebare având patru variante de răspuns, dintre care numai unul este corect și complet (probă scrisă); pentru promovare sunt necesare minimum 15 răspunsuri corecte.

Art. 15. — (1) Rezultatele probelor se publică pe pagina de internet a ANCOM în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data desfășurării examenului.

(2) Eventualele contestații privind rezultatele probelor se depun în termen de 3 zile lucrătoare de la data publicării rezultatelor. Răspunsul asupra contestației este comunicat în scris celui care a înaintat-o, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării contestației.

Art. 16. — ANCOM eliberează certificatele de radioamator candidaților declarați „admis” în termen de 15 zile de la data depunerii unei fotografii color recente, tip pașaport 3 x 4 cm sau a unei fotografii color transmise în format electronic cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7.

CAPITOLUL III

Autorizarea în serviciul de amator

Art. 17. — (1) Activitatea în serviciul de amator este permisă numai persoanelor care dețin autorizație de radioamator și au domiciliul ori reședința în România, fapt dovedit prin cartea de identitate sau printr-un document care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României.

(2) Durata de valabilitate a autorizației de radioamator este de 5 ani.

(3) Autorizația de radioamator conferă dreptul de utilizare a benzilor radio atribuite serviciului de amator, în condițiile clasei autorizației respective, atribuind un indicativ de apel.

Art. 18. — (1) În vederea eliberării autorizației de radioamator, solicitantul depune un formular-tip.

(2) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se atașează următoarele:

a) copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României, în cazul cetățenilor străini, după caz;

b) în cazul persoanei minore, copia cărții de identitate sau a certificatului de naștere, după caz, însoțit de o copie a cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României a părintelui, tutorei sau întreținătorului legal, precum și de o declarație a acestuia, pe propria răspundere, privind acordul desfășurării și asumarea răspunderii pentru activitatea de radioamator a solicitantului minor;

c) o fotografie color recentă tip pașaport 3 x 4 cm sau o fotografie color transmisă în format electronic cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7;

d) autorizația de radioamator deținută, în cazul trecerii la o clasă superioară, în original.

(3) ANCOM eliberează autorizația de radioamator în termen de cel mult 30 zile de la depunerea într-o formă corectă și completă a documentelor solicitate la alin. (1) și (2).

Art. 19. — (1) Autorizațiile de radioamator sunt de patru clase: clasa I, clasa a II-a, clasa a III-a și clasa a IV-a.

(2) Autorizațiile de radioamator de clasa I și a II-a sunt echivalente autorizației CEPT.

(3) Autorizația de radioamator de clasa a III-a este echivalentă autorizației CEPT Novice.

(4) Autorizația de radioamator de clasa a IV-a este echivalentă autorizației CEPT Entry-Class.

(5) Autorizațiile de radioclub sunt echivalente autorizației CEPT, ca urmare a autorizării responsabilului de stație, persoană ce deține, în mod obligatoriu, o autorizație de radioamator clasa I sau a II-a.

Art. 20. — (1) Pentru autorizația de radioamator clasa a IV-a, solicitantul trebuie să dețină certificatul de radioamator clasa a IV-a.

(2) Pentru autorizația de radioamator clasa a III-a, solicitantul trebuie să dețină certificatul de radioamator clasa a III-a.

(3) Pentru autorizația de radioamator clasa a II-a, solicitantul trebuie să dețină:

a) autorizația de clasa a III-a;

b) certificatul de radioamator clasa a II-a.

(4) Pentru autorizația de radioamator clasa I, solicitantul trebuie să dețină:

a) autorizația de clasa a II-a;

b) certificatul de radioamator clasa I.

(5) Trecerea într-o clasă superioară de autorizare se poate realiza după 12 luni de la data dobândirii clasei de autorizare curente.

Art. 21. — (1) Autorizația de radioclub se eliberează la cererea unei persoane juridice care se angajează să asigure toate condițiile tehnice, organizatorice și administrative pentru ca activitatea stației să se desfășoare conform prevederilor prezentei decizii.

(2) Durata de valabilitate a autorizației de radioclub este de 5 ani.

Art. 22. — (1) Conducerea, controlul și îndrumarea activității de radioclub se realizează, în numele titularului, de către un responsabil și un ajutor de responsabil.

(2) Responsabilul și ajutorul acestuia, indicați de persoana prevăzută la art. 21 alin. (1), sunt menționați în autorizația emisă pentru stația de radioclub.

Art. 23. — (1) În vederea eliberării autorizației de radioclub, solicitantul depune un formular-tip.

(2) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se atașează următoarele:

a) copia certificatului de înregistrare, în cazul persoanelor juridice care au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în situația persoanelor juridice care nu au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înregistrare a persoanei juridice în subordinea căreia își desfășoară radioclubul activitatea, însoțită de decizia de organizare a respectivului radioclub în cadrul unității în cauză;

b) declarație-angajament, în original, din partea responsabilului stației că este de acord să fie numit responsabil; responsabilul trebuie să fie posesor al unei autorizații de radioamator de clasa I sau a II-a;

c) declarație-angajament, în original, din partea ajutorului responsabilului de stație că este de acord să fie numit în calitate de ajutor al responsabilului stației; ajutorul responsabilului trebuie să fie posesor al unei autorizații de radioamator de clasa I, a II-a sau a III-a.

(3) ANCOM eliberează autorizația de radioclub în termen de cel mult 30 de zile de la depunerea într-o formă corectă și completă a documentelor solicitate la alin. (1) și (2).

Art. 24. — (1) Autorizația pentru o stație repeatoare, respectiv de radiobaliză se eliberează la solicitarea unui radioamator sau a unui radioclub, care se angajează să asigure toate condițiile tehnice, organizatorice și administrative pentru ca activitatea stației repeatoare, respectiv de radiobaliză să se desfășoare conform prevederilor prezentei decizii.

(2) Durata de valabilitate a autorizației pentru stația repeatoare, respectiv de radiobaliză este de 5 ani.

Art. 25. — (1) În vederea eliberării autorizației pentru stația repeatoare, respectiv de radiobaliză solicitantul depune un formular-tip.

(2) La formularul-tip, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se atașează următoarele:

a) copia certificatului de înregistrare, în cazul persoanelor juridice care au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în situația persoanelor juridice care nu au calitatea de comerciant; copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României în cazul cetățenilor străini, după caz, pentru persoanele fizice;

b) un memoriu tehnic care să prezinte descrierea și utilitatea sistemului, modul de operare și funcționare, precum și schema tehnică pentru rețelele de stații repeatoare, respectiv de radiobaliză.

(3) ANCOM eliberează autorizația în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare de la depunerea într-o formă corectă și completă a documentelor solicitate la alin. (1) și (2).

(4) Autorizația emisă pentru stația repeatoare, respectiv de radiobaliză este de aceeași clasă cu a radioamatorului sau a responsabilului radioclubului solicitant, după caz.

Art. 26. — (1) Radioamatorul cetățean străin ce deține o autorizație echivalentă CEPT, CEPT Novice sau CEPT Entry-Class poate să opereze o stație de radioamator pe teritoriul României în baza autorizației emise în țara de origine.

(2) Certificatele echivalente HAREC emise de către administrații străine se consideră a fi de clasa a II-a.

Art. 27. — (1) Radioamatorii din țările cu ale căror administrații s-au semnat convenții de reciprocitate pot să opereze stații de radioamator pe teritoriul României în baza autorizației emise în țara de origine și în condițiile de echivalare din respectiva convenție. În absența unei astfel de echivalări, autorizațiile se consideră a fi de clasa a III-a.

(2) Operarea stației de radioamator în condițiile alin. (1) este condiționată de notificarea ANCOM. Notificarea se transmite înainte de operarea efectivă a stației.

(3) Notificarea se realizează în conformitate cu modelul disponibil pe pagina de internet a ANCOM, la care se anexează copia autorizației de radioamator din țara de origine.

Art. 28. — Radioamatorul cetățean străin poate opera o stație de radioamator pe teritoriul României folosind următorul indicativ de apel: YO, bară de fracție („/”) și indicativul propriu.

Art. 29. — (1) Prelungirea valabilității autorizației de radioamator se realizează în baza formularului-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se înaintează cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirarea valabilității autorizației, dar nu mai devreme de 6 luni până la această dată, și este însoțită de:

a) copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României în cazul cetățenilor străini, după caz, în care să fie menționat codul numeric personal;

b) în cazul persoanei minore, copia cărții de identitate, după caz, a certificatului de naștere, copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României a părintelui, tutorelui sau întreținătorului legal împreună cu declarația sa pe propria răspundere privind acordul desfășurării și asumarea răspunderii pentru activitatea de radioamator a solicitantului minor;

c) o fotografie color recentă tip pașaport 3 x 4 cm sau o fotografie color transmisă în format electronic cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7.

(3) Indicativul radioamatorului care nu a solicitat prelungirea autorizației în termenul prevăzut la alin. (2) îi este rezervat acestuia pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 30. — (1) Prelungirea valabilității autorizației de radioclub se realizează în baza formularului-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se înaintează cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirarea valabilității autorizației, dar nu mai devreme de 6 luni până la această dată, și este însoțită de copia certificatului de înregistrare, în cazul persoanelor juridice care au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în situația persoanelor juridice care nu au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înregistrare a persoanei juridice în subordinea căreia își desfășoară radioclubul activitatea, însoțită de decizia de organizare a respectivului radioclub în cadrul unității în cauză.

(3) În cazul prelungirii valabilității autorizației de radioclub, titularul are obligația de a transmite către ANCOM informații privind responsabilul stației și ajutorul acestuia.

Art. 31. — (1) Prelungirea valabilității autorizației pentru stații repeatoare, respectiv de radiobaliză se realizează în baza formularului-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se înaintează cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirarea valabilității autorizației, dar nu mai devreme de 6 luni până la această dată, și este însoțită de:

a) copia certificatului de înregistrare, în cazul persoanelor juridice care au calitatea de comerciant, sau copia certificatului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în situația persoanelor juridice care nu au calitatea de comerciant;

b) copia cărții de identitate sau a documentului care atestă șederea sau rezidența pe teritoriul României, în cazul cetățenilor străini, după caz, pentru persoanele fizice.

Art. 32. — (1) Modificarea datelor înscrise în autorizație se realizează în baza formularului-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de următoarele documente:

a) în cazul autorizațiilor de radioamator, copia actului de identitate în care sunt menționate noile date de identificare și o fotografie color recentă tip pașaport 3 x 4 cm sau o fotografie color transmisă în format electronic cu o rezoluție de minimum 300 dpi și raport 9:7;

b) în cazul autorizațiilor de radioclub, informații privind responsabilul stației și ajutorul acestuia;

c) documente care atestă necesitatea modificării solicitate;

d) autorizația anterioară în original.

Art. 33. — (1) Autorizația de radioamator poate fi retrasă la cererea titularului.

(2) În cazul depunerii cererii de renunțare titularul atașează și autorizația de radioamator în original.

(3) Cererea de renunțare produce efecte de la data înscrierii acesteia în registrul de intrare-ieșire sau de la data confirmării primirii înscrisului în formă electronică.

(4) Ulterior primirii documentelor prevăzute la alin. (2), ANCOM confirmă în scris radioamatorului încetarea valabilității autorizației de radioamator.

(5) Indicativele radioamatorilor cu autorizații retrase nu pot fi atribuite pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 34. — (1) În cazul în care autorizația sau certificatul de radioamator este deteriorat, distrus sau pierdut, ANCOM poate elibera un duplicat.

(2) ANCOM poate elibera duplicatul documentului numai la solicitarea expresă a titularului.

CAPITOLUL IV

Moduri de transmitere a documentelor

Art. 35. — (1) Transmiterea documentelor prevăzute la art. 5 alin. (1) și (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 18 alin. (1) și (2), art. 23 alin. (1) și (2), art. 25 alin. (1) și (2), art. 29 alin. (1) și (2), art. 30 alin. (1) și (2), art. 31 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) și (2) se poate realiza în unul dintre următoarele moduri:

a) ca înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, nesuspendat sau nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice;

b) prin depunere la unul dintre sediile ANCOM;

c) prin serviciu poștal.

(2) Copia de pe cartea sau buletinul de identitate, acolo unde este cazul, poate fi transmisă la adresa de e-mail pentru primirea în format electronic a copiei de pe cartea de identitate, menționată pe pagina de internet a ANCOM.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 36. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, clasele de radioamatori acordate în baza Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 660/2005 privind aprobarea Regulamentului de radiocomunicații pentru serviciul de amator din România, cu modificările și completările ulterioare, se echivalează cu cele prevăzute în prezenta decizie, după cum urmează:

a) certificatul de radioamator de clasa a III-a restrâns se echivalează cu clasa a IV-a din prezenta decizie;

b) autorizația de radioamator de clasa a III-a restrâns se echivalează cu clasa a IV-a din prezenta decizie.

(2) Clasele de radioamatori echivalente în condițiile alin. (1) rămân valabile până la data menționată în cuprinsul acestora.

Art. 37. — (1) Datele de identificare ale radiocluburilor: denumire, indicativ, clasa de autorizare, localitate, județ și adresă reprezintă informații cu un caracter public și se publică pe pagina de internet a ANCOM în cadrul callbook-ului serviciului de amator.

(2) În funcție de dorința liber exprimată a radioamatorilor, comunicată cu ocazia depunerii formularului-tip pentru obținerea autorizației, ANCOM publică, după caz, pe pagina de internet în cadrul callbook-ului serviciului de amator următoarele date: nume și prenume, indicativ, clasa de autorizare, localitatea și județul de domiciliu, precum și indicativul radioclubului de care acesta aparține pentru corespondență, dacă este cazul.

(3) Toate indicativele atribuite se publică în cadrul callbook-ului serviciului de amator.

(4) Datele de identificare ale stațiilor repeatoare, respectiv de radiobaliză se publică pe pagina de internet a ANCOM.

Art. 38. — (1) În cazul decesului unui radioamator, prin excepție de la art. 29 alin. (3), la solicitarea expresă a radioclubului în care a activat sau a unui grup de radioamatori, acolo unde este cazul, ce trebuie depusă în termen de 1 an de la data decesului, indicativul respectivei persoane nu se atribuie pe o durată de 10 ani de la data decesului.

(2) În cazul decesului unui radioamator, indicativul persoanei decedate poate fi atribuit, la cerere, unei persoane aflate în clasa I de moștenitori sau soțului supraviețuitor. Cererea poate fi depusă în termen de 1 an de la constatarea decesului.

Art. 39. — Anexa face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 40. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 660/2005 privind aprobarea Regulamentului de radiocomunicații pentru serviciul de amator din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.137 și 1.137 bis din data de 15 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Marius Cătălin Marinescu

București, 28 martie 2017.

Nr. 245.

Condițiile de utilizare a benzilor de frecvențe radio în serviciul de amator**I. Definiții**

1. *bandă de frecvență asignată* — banda de frecvență în cadrul căreia emite stația titularului autorizat;

2. *lărgime de bandă necesară* — valoarea minimă a lărgimii de bandă, în cazul unei clase de emisie date, pentru asigurarea transmiterii informației cu viteza și calitatea dorite;

3. *lărgime de bandă ocupată* — lărgimea benzii de frecvențe ocupate de o emisie, în care se concentrează 99% din puterea medie totală radiată, sub frecvența limită inferioară și peste frecvența limită superioară fiind radiate puteri medii egale, fiecare, cu 0,5% din puterea medie radiată;

4. *putere la purtătoare* — puterea medie furnizată liniei de alimentare a antenei de către un emițător radio în timpul unui ciclu de radiofrecvență luată în condiții de nemodulare;

5. *putere la vârf de modulație* — puterea medie furnizată liniei de alimentare a antenei de către un emițător în timpul unui ciclu de radiofrecvență, corespunzătoare amplitudinii maxime a anvelopei de modulație în condiții normale de lucru.

II. Nivelurile de putere de emisie

1. Benzile de frecvențe radio pentru serviciul de amator și amator prin satelit sunt stabilite conform Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, aprobat prin Ordinul ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 789/2009, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *TNABF*, și au următoarele condiții de utilizare:

Nr. crt.	Banda de frecvențe radio	Putere maximă la vârf de modulație (W) în funcție de clasa de autorizare			
		I	II	III	IV
1	135.700—137.800 kHz	1	1	1	1
2	1810.000—1830.000 kHz	400	200	100	50
3	1830.000—1850.000 kHz	400	200	100	50
4	1850.000—2000.000 kHz	400	200	100	50
5	3500.000—3800.000 kHz	400	200	100	50
6	7000.000—7100.000 kHz	400	200	100	50
7	7100.000—7200.000 kHz	400	200	100	50
8	10100.000—10150.000 kHz	400	200	100	50
9	14000.000—14250.000 kHz	400	200	100	50
10	14250.000—14350.000 kHz	400	200	100	50
11	18068.000—18168.000 kHz	400	200	100	50
12	21000.000—21450.000 kHz	400	200	100	50
13	24890.000—24990.000 kHz	400	200	100	50
14	28000.000—29700.000 kHz	400	200	100	50
15	50.0000—51.0000 MHz	400	200	100	50
16	51.0000—52.0000 MHz	400	200	100	50
17	70.0000—70.3000 MHz	20	20	20	20
18	144.0000—146.0000 MHz	400	200	100	50
19	430.0000—432.0000 MHz	200	100	50	30
20	432.0000—433.0500 MHz	200	100	50	30
21	433.0500—434.7900 MHz	200	100	50	30
22	434.7900—438.0000 MHz	200	100	50	30
23	438.0000—440.0000 MHz	200	100	50	30
24	1240.000—1260.000 MHz	200	100	50	30
25	1260.000—1270.000 MHz	200	100	50	30
26	1270.000—1300.000 MHz	200	100	50	30
27	2300.000—2335.000 MHz	200	100	50	30
28	2335.000—2400.000 MHz	200	100	50	30
29	2400.000—2450.000 MHz	200	100	50	30
30	3400.000—3500.000 MHz	200	100	50	30
31	5660.000—5670.000 MHz	200	100	50	30
32	5725.000—5830.000 MHz	200	100	50	30
33	5830.000—5850.000 MHz	200	100	50	30
34	10.000—10.150 GHz	200	100	50	30
35	10.150—10.300 GHz	200	100	50	30
36	10.300—10.450 GHz	200	100	50	30

Nr. crt.	Banda de frecvențe radio	Putere maximă la vârf de modulație (W) în funcție de clasa de autorizare			
		I	II	III	IV
37	10.450—10.500 GHz	200	100	50	30
38	24.000—24.050 GHz	200	100	50	30
39	24.050—24.250 GHz	200	100	50	30
40	47.000—47.200 GHz	200	100	50	30
41	75.500—76.000 GHz	200	100	50	30
42	76.000—77.500 GHz	200	100	50	30
43	77.500—78.000 GHz	200	100	50	30
44	78.000—79.000 GHz	200	100	50	30
45	79.000—81.000 GHz	200	100	50	30
46	81.000—84.000 GHz	200	100	50	30
47	122.250—123.00 GHz	200	100	50	30
48	134.000—136.000 GHz	200	100	50	30
49	136.000—141.000 GHz	200	100	50	30
50	241.000—248.000 GHz	200	100	50	30
51	248.000—250.000 GHz	200	100	50	30

2. În cazul benzii 135.700—137.800 kHz, pentru definirea nivelului de putere maxim utilizabilă se folosește, în conformitate cu nota 5.67A din Raportul CEPT ERC 25, noțiunea de putere aparent radiată (PAR), și nu de putere maximă la vârf de modulație.

3. În cazul stațiilor repetoare, respectiv de radiobaliză, puterea de emisie va fi reglată la minimumul necesar asigurării comunicațiilor.

4. În cazul efectuării de reglaje la emițătoarele stațiilor de radioamatori este obligatorie utilizarea de antene artificiale neradiante.

III. Condiții privind utilizarea unor niveluri de putere mărite

1. În benzile 1810.000—1830.000 kHz, 1830.000—1850.000 kHz, 1850.000—2000.000 kHz, 3500.000—3800.000 kHz, 7000.000—7100.000 kHz, 7100.000—7200.000 kHz, 10100.000—10150.000 kHz, 14000.000—14250.000 kHz, 14250.000—14350.000 kHz, 18068.000—18168.000 kHz, 21000.000—21450.000 kHz, 24890.000—24990.000 kHz și 28000.000—29700.000 kHz se poate funcționa cu o putere maximă la vârf de modulație de până la 1000 W în următoarele condiții:

a) operatorul stației trebuie să dețină o autorizație de clasa I; b) stația de radioamator trebuie să fie conformă cerințelor SR EN 301 783 V2.1.1:2016;

c) fără producerea de interferențe prejudiciabile altor stații de radiocomunicații;

d) notificarea prealabilă în scris a intenției utilizării unei puteri maxime la vârf de modulație de până la 1000 W; notificarea se realizează pe un formular-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM;

e) depunerea unui memoriu justificativ privind necesitatea utilizării puterii mărite, cu menționarea perioadei pentru care se intenționează utilizarea acesteia;

f) depunerea dovezii organizării competiției în domeniul radioamatorismului, experimentelor științifice ce vor fi desfășurate sub egida programelor educaționale autorizate sau calendarului competițional și intenției de participare, după caz;

g) depunerea dovezii existenței evenimentului menționat la lit. f), a perioadei în care se va desfășura și a intenției de participare, după caz;

h) puterea mărită solicitată poate fi utilizată după trecerea unui termen de 10 zile de la data transmiterii notificării și doar în

cazul în care nu a existat o opoziție sau un aviz negativ din partea ANCOM.

2. În benzile 144.00—144.40 MHz și 432.00—432.30 MHz se poate funcționa cu o putere maximă la vârf de modulație de până la 1000 W în următoarele condiții:

a) se lucrează numai pentru experimentarea legăturilor radio prin difuzie ionosferică sau prin reflexie pe Lună;

b) se folosesc doar antene directive;

c) operatorul stației trebuie să dețină o autorizație de clasa I;

d) stația de radioamator trebuie să fie conformă cerințelor SR EN 301 783 V2.1.1:2016;

e) fără producerea de interferențe prejudiciabile altor stații de radiocomunicații;

f) notificarea prealabilă în scris a intenției utilizării unei puteri maxime la vârf de modulație de până la 1000 W; notificarea se realizează pe un formular-tip disponibil pe pagina de internet a ANCOM;

g) depunerea unui memoriu justificativ privind necesitatea utilizării puterii mărite, cu menționarea perioadei pentru care se intenționează utilizarea acesteia;

h) depunerea dovezii organizării competiției în domeniul radioamatorismului, experimentelor științifice ce vor fi desfășurate sub egida programelor educaționale autorizate sau calendarului competițional și intenției de participare, după caz;

i) depunerea dovezii existenței evenimentului menționat la lit. h), a perioadei în care se va desfășura și a intenției de participare, după caz;

j) puterea mărită solicitată poate fi utilizată după trecerea unui termen de 10 zile de la data transmiterii notificării și doar în cazul în care nu a existat o opoziție sau un aviz negativ din partea ANCOM.

3. În cazurile prevăzute la pct. 1 și 2, ANCOM poate stabili orice modificări ce trebuie implementate asupra parametrilor tehnici cuprinși în notificare.

4. În situații cu un caracter deosebit (spre exemplu, experimentări sau concursuri), ANCOM poate aproba, pentru o perioadă determinată, limitată în timp, lucrul cu puteri sporite față de valorile menționate la pct. 1 și 2.

5. În banda 70.00—70.30 MHz se poate funcționa cu o putere maximă la vârf de modulație de până la 20 W în următoarele condiții:

a) lărgimea de bandă a semnalului: 12.5 kHz;

b) radioamatorii autorizați interesați depun o solicitare de coordonare la ANCOM;

c) coordonarea prealabilă cu Ministerul Apărării Naționale, denumit în continuare MAPN; în vederea coordonării;

d) perioada de valabilitate a utilizării acestei benzi este cea stabilită de către MAPN conform lit. c).

IV. Norme de utilizare a stațiilor radio

1. În funcție de modul de folosire, stațiile de radioamator se împart în:

a) stații fixe, ce sunt instalate și funcționează în amplasamente fixe;

b) stații mobile, ce sunt instalate și funcționează în amplasamente mobile;

c) stații portabile, ce sunt instalate și funcționează în amplasamente temporare.

2. În funcție de modul de control, stațiile de radioamator pot fi utilizate prin acționare directă sau de la distanță, prin intermediul undelor radio ori prin alte modalități, inclusiv prin internet.

3. În cursul desfășurării legăturilor radio, radioamatorul transmite obligatoriu indicativul de apel; în scopul identificării clare a sursei transmisiei, în cazul unei emisii radio cu o durată mai lungă, intervalul de repetare a indicativului de apel va fi de maximum 10 minute.

4. În cazul efectuării de reglaje la emițătoarele stațiilor de amatori este obligatorie utilizarea de antene artificiale neradiante.

5. Indicativele de apel ale radioamatorilor care lucrează pe stații mobile sau portabile pot fi constituite din indicativele de apel atribuite, urmate de bară de fracție („/”) și de următoarele litere:

a) MM — pentru stațiile mobile maritime sau fluviale;

b) AM — pentru stațiile mobile aeronautice;

c) M — pentru stațiile mobile terestre;

d) P — pentru stațiile portabile terestre.

6. La fiecare legătură radio mobilă sau portabilă se poate transmite QTH — locatorul sau localitatea; în cazul operării stațiilor mobile, se poate menționa cea mai apropiată localitate de pe traseu.

7. Este interzisă emiterea ca indicativ de apel a unor semnale neidentificabile sau a unui indicativ de apel neautorizat.

8. Radioamatorul care operează o stație de radioclub poate să transmită fie indicativul stației de radioclub, fie indicativul stației de radioclub, bară de fracție („/”) și indicativul propriu; cu acordul responsabilului de radioclub, se poate folosi numai indicativul propriu, dar acest lucru se consemnează obligatoriu în jurnalul respectivei stații.

9. În cazul unei stații de radioamator operate de o altă persoană decât cea care deține respectiva stație, cu excepția situației unui radioclub, radioamatorul care operează respectiva stație, direct sau de la distanță, transmite fie indicativul propriu, fie indicativul radioamatorului care deține stația, bară de fracție („/”) și indicativul propriu.

10. Parametrii de emisie radio utilizați de un radioamator care operează o stație de radioclub sau stația deținută de un alt radioamator, după caz, sunt cei corespunzători clasei sale de autorizare; în cazul utilizării indicativului radioclubului sau, opțional, a indicativului radioclubului, bară de fracție („/”) și indicativul propriu, se utilizează puterile corespunzătoare clasei de autorizare a radioclubului, dedusă din clasa de autorizare a responsabilului de radioclub.

11. Indicativele de apel trebuie să fie transmise complet și corect, orice prescurtare, modificare sau completare fiind interzisă.

12. Radioamatorul este responsabil pentru conținutul și parametrii de emisie ai legăturilor radio efectuate, indiferent de

stația de la care lucrează: a sa proprie, de radioclub sau deținută de o altă persoană.

13. Responsabilul de radioclub trebuie să se asigure că parametrii de emisie și conținutul legăturilor radio efectuate, în mod direct sau de la distanță, de către orice radioamator care lucrează pe o stație a radioclubului la care el activează respectă prevederile prezentei decizii; în cazul lucrului de la distanță, responsabilul de radioclub menține o copie audio a traficului realizat pe stația deținută pe o durată de minimum un an, iar în jurnalul de trafic menționează identitatea radioamatorilor care au utilizat respectiva stație și parametrii tehnici ai legăturilor radio efectuate.

14. În cazul permiterii lucrului unui alt radioamator, în mod direct sau de la distanță, deținătorul stației de radioamator trebuie să întocmească un jurnal de trafic similar celui solicitat pentru radiocluburi; în cazul lucrului de la distanță, deținătorul stației menține o copie audio a traficului realizat pe stația sa pentru o durată de minimum un an, iar în jurnalul de trafic menționează identitatea radioamatorilor care au utilizat respectiva stație și parametrii tehnici ai legăturilor radio efectuate.

15. Persoana care pune la dispoziție o stație radio către un alt radioamator trebuie să se asigure că parametrii de emisie și conținutul legăturilor radio efectuate, în mod direct sau de la distanță, respectă prevederile prezentei decizii.

16. Persoana care deține o stație radio pe care o folosește sau pe care o pune la dispoziția altor persoane trebuie să dețină calitatea de radioamator; de asemenea, persoana trebuie să se asigure de calitatea de radioamator a persoanelor care utilizează stația sa.

17. În cadrul legăturilor radio din serviciul de amator nu sunt permise:

a) transmiterea mesajelor care conțin cuvinte sau expresii indecente sau insultătoare;

b) perturbarea în mod voit și cu rea-intenție a altor transmisii radio;

c) transmiterea de servicii media audiovizuale sau de altă natură, inclusiv probe muzicale; modurile de transmisie ATV și SSTV fac excepție de la această condiție;

d) transmiterea de date și informații ce nu au legătură cu activitatea de radioamator.

18. Radioamatorii pot transmite semnale de test pentru reglarea emițătoarelor sau receptoarelor în următoarele condiții:

a) înainte de a începe transmiterea semnalelor respective trebuie să se asigure că nu vor crea interferențe pentru o legătură radio existentă;

b) atunci când, cu toate precauțiile luate, se ajunge la producerea unei interferențe pentru o legătură radio existentă, transmiterea semnalelor de test va înceta la prima cerere făcută în acest sens de oricare dintre radioamatorii care participă la legătura interferată.

19. Radioamatorii pot stabili legături radio numai cu alți radioamatori și numai în cadrul benzilor de frecvențe radio atribuite, conform TNABF, serviciului de amator.

20. Este interzisă:

a) interceptarea mesajelor transmise de operatori ce aparțin altor servicii de radiocomunicații decât cel de amator;

b) realizarea de legături radio cu operatori ce aparțin altor servicii de radiocomunicații sau cu radioamatori, respectiv operatori, care nu își comunică identitatea prin transmiterea indicativului de apel;

c) utilizarea unei stații radio de către alți radioamatori fără acordul în scris al deținătorului acesteia.

21. În situația în care interceptarea mesajelor are loc accidental, radioamatorii sunt obligați să nu divulge existența și conținutul mesajelor recepționate, să nu le publice și să nu le folosească sub nicio formă; fac excepție situațiile de urgență,

caz în care radioamatorii își vor aduce contribuția la restabilirea stării de normalitate, făcând uz de toate posibilitățile de care dispun.

22. Sunt exceptate de la mențiunile pct. 21 situațiile de urgență sau acele cazuri pentru care există acorduri speciale încheiate între România și alte state.

23. Traficul realizat de către radioamatorii ce operează o stație de radioclub sau o stație, alta decât cea proprie, se consemnează obligatoriu în jurnalul de trafic; jurnalul de trafic poate fi ținut sub formă scrisă sau sub formă electronică; jurnalul de trafic cuprinde cel puțin următoarele:

a) data, ora UTC;

b) banda în care s-a efectuat legătura radio;

c) indicativul de apel al operatorului inițiator și al corespondentului.

24. În scopul investigării producerii de interferențe prejudiciabile sau pentru exercitarea atribuțiilor legale privind monitorizarea și controlul utilizării frecvențelor radio, ANCOM poate solicita titularului unei autorizații individuale întocmirea și menținerea unui jurnal de trafic într-un format precizat și pe o durată determinată.

25. Radioamatorii sunt obligați să asigure funcționarea stațiilor numai cu respectarea nivelurilor de câmp electromagnetic stabilite prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.193/ 2006 pentru aprobarea Normelor privind limitarea expunerii populației generale la câmpuri electromagnetice de la 0 Hz la 300 GHz.

26. Radioamatorii sunt obligați să respecte apendicele 3 din Regulamentul radiocomunicațiilor al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor privind regimul emisiilor neesențiale.

27. Indiferent de banda în care se lucrează, este obligatoriu să se evite producerea de interferențe prejudiciabile altor stații de radiocomunicații; în cazul în care acestea totuși apar, se vor lua toate măsurile ce se impun pentru eliminarea acestora cum ar fi, fără a se limita la acestea:

a) reducerea puterii de emisie;

b) introducerea de filtre;

c) modificarea antenei sau a sistemului radiant;

d) schimbarea fiderelor și elementelor de conectică;

e) schimbarea amplasamentului;

f) schimbarea echipamentului de emisie.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 053552